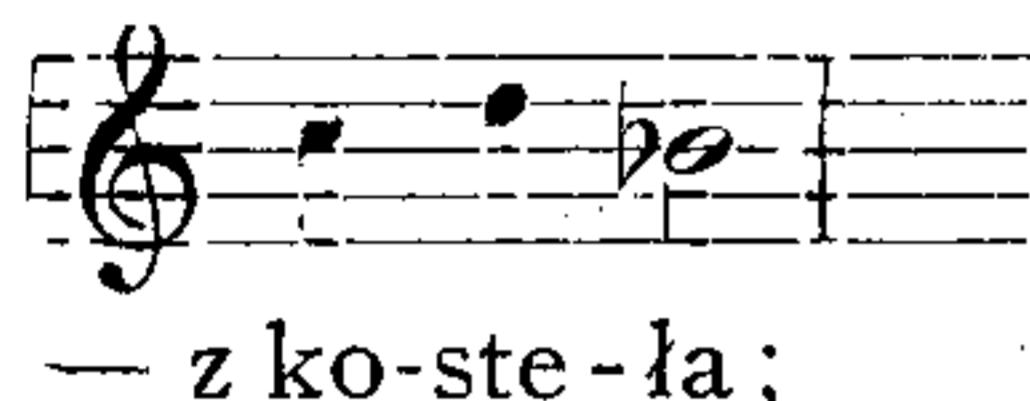

čís. 45, str. 553, str. 554 z Klokočova (uprostřed písni), 23, a t. d. kdy lašským »příznačným motivem« zladí se zmocněný ton; neb na př. v písničkách 118, 159, 643, 93 a t. d. zladí se zmocněného tonu kvinta.

Taková shoda jest též na př. v písni čís. 368 této sbírky; v písni čís. 114 též se lašským nápěvkem dospěje k ladící kvintě. V písni 429 na počátku týž nápěvek dotkne se ladící terce i kvinty.

Tak jest tomu při písni 761; touž nápěvnou vlnou dotvrzuje se ladící terce při slově »anděle« v písni 818, podobně v písni 538.

V písni 833 stejným způsobem skloní se nápěv ku zmocněnému tonu

Častěji však nedostihne se klenbou nápěvků mluvy oněch mrtvých ladících tonů.

Tříští a láme a zohýbá se takový nápěvek mnohými vlivy. Vlnění nápěvku od ladícího k ladícímu tonu, jest to vždy nové a nové v písni.

Tyto dílky nápěvné jsou předně vyměřeny, zkypřeny a zbrázděny životem duše; ona vysazuje na nich »malůvky srdce a světa«: význačnost v písni.

Hudci, každý svým nástrojem, šlechtí tyto částky nápěvků a sdruženou hrou nedají jim křivě růsti. Harmonická stránka jejich hry jest jako pevnou zdí, na níž směle se vinou výhonky nápěvné.

V těchto částkách nápěvných cítiti jest mnohdy utajené uvažování estetické, a často zcela nepokryté popěvování. Tyto oživené vlnky nápěvné dělají vlastně tak mnoho písni.

Slovenské příznačné nápěvky a příčina neobyčejně silného vlivu estetického ve složení písni slovenských.

1). Dlouhý ton dlouhé slabiky v nápěvku mluvy potřebuje velkého napjetí hlasívek, potřebuje i přípravy hlasívek. Proto shledáváme na takovém nápěvku mluvy, že již předcházející krátká slabika vyzní sice kratčeji ale stejnou již výškou s následnou dlouhou.

Suchá Łoza — (ves u Uher. Brodu).

Starý muž:

— to ja-łov-čí —

— pane predsta-ve-ný —